

PŘED STO LETY BYLI MRAČOUNI A NEMLU-
ali skoupí na slovo. Kuba Kubíkula s Kubulou
zeřích a ten první hned spustil:
plíčko, hospodáři, nech nás tady spát. Medvídek,
nce do lesa, ale mně by tam namrzly uši.“
e dívá z kouta do kouta a neříká nic.
bulo, teď pros ty! A taky že ano. Medvěd nabral
nluví jako písař.

ář zase nic, ani slovíčko.
zbývá? Kuba s Kubulou popadnou každý hrnec
echu a nějaké to kladívko. Začnou hrát, jako se
inely a na buben. Začnou vyvádět a dělají tak po-
skopičinu, že se kovář trošičku pousměje. Kdo se
en nám už nenašupá ani nás nepošle k čertu.
li dětem. Kubula jim dělá kulhajícího broučka

a všechny je olíže. Tomu ucho, tomunosík, tomu bradíc-
ku.

„Vy jste mi banda,“ povídá kovář. „Víš co, medvědáři?
Lehneš si do světnice a ten tvůj blecháč ať spí v kovárně.“
Ale Kuba Kubíkula kroutí hlavou, že to nejde.

„Kdepak, hospodáři, ještě by medvěd vyvedl nějaký ne-
rozum. Ne ne ne. Zůstanu s ním!“

ZE SVĚTNICE VONÍ POLĚVKA. DĚTI NAKRČÍ NOSÍK,
medvěd nos a už se to všechno hrne ze dveří ke stolu. Dří-
ve však, než vyběhli, přišla Lízinka ke Kubulovi a vzala ho
kolem krku.

„Medvěde,“ šeptá mu do ucha, „buď u mne, já tě mám
ráda.“

Děti se pěkně najedly a hajdy do postele.

Medvědář se najedl jen napolo a sedl si v kovárně k oh-
ništi. Medvěd se najedl jen na dvou zubech a zůstal stát.
Vyplázl jazyk a díval se tak mlsně na Kubův pytel, až se
medvědář dopálil.

„Ty, fakane,“ povídá, „mě přijdeš draho. Kde je co dobré-
ho, všechno slupneš. Nic ti nedám! Nic ti nedám!“

Ale to se ví, že mu dal. Měl z lepších časů dvě jaternice
a kroupové jelito. Ham ham ham, a už bylo v Kubulovi. Jak
to medvěd snědl, hned mu přišlo veselo.

„Kubo Kubíkulo,“ povídá, „máš v ranečku ještě něco?“

„Mám nemám,“ odpověděl Kuba, „neptej se a spi.“

Ale Kubula se mlel a ne a ne usnout. Tu si medvědář po-
hladil bradu a spustil o medvědim Barbuchovi:

„Můj milej Kubulo, víš ty vůbec, kdo je to Barbucha?
Barbucha je medvědí strašidlo. Má hlavu jako sršáň, mís-
to drápků žihadla a kožich z kouře. Kam Barbucha přijde,
tam je všude náramný smrad, jako když hoří tráva. A víš
ty, milej zlatej, co se potom děje? Tak poslouvej. Jednou
se v lese narodil medvídek a ten medvídek se jmenoval